

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Saxe Runemester

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Saxe Runemester", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 196. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig04val-shoot-workid75347.pdf> (tilgået 17. maj 2021)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

TILLÆG.

✕ | 1855 udkom *Anden Udgave* af **Danmarks Krønike af SaxeRunemester**, fordansket ved N. F. S. Grundtvig, med følgende *Indledningsdigt* og *Forord*:

Saxe Runemester.

✕ *Saxe Lange!* Sællandsfar!
Kæmpe-Søn fra Konge-Leiren,
Som til Navnet »*Valdemar*«
Kiæded med sit Storværk Seiren!
Axel Hvides Fostersøn!
Nordens Aand og Danmarks Hjerte
Dig har lyst i Kuld og Kiøn,
Du for dem bar Blus og Kierte.

✕ Om du førde i dit Skiold
Langers Vaaben, »*Roser* trende«,
Derpaa Stue-Lærdom gold
Tygge kan til Verdens Ende;
Men du førde i dit Skiold
Danmarks Saar og Danmarks *Seier*,
Som med *Glands* fra Old til Old
Vaaben alle overveier.

✕ Ogsaa det er Smaating kun,
Om endnu i vore Tider
Findes i vor grønne Lund
Skud af *Langer* og af *Hvider*,
197 Naar endnu sin Krone har
Som vort Stamtræ »*Dronning-Bøgen*«,
Saa i Mai paa Kvisten bar
Kukker aldrig Sællands-Giøgen.

✕ Da sin Rose faaer hver Torn
I de lange Sommerdage;
Ved hvert Stød i *Gjallarhorn*
Sværde blinke, Skjolde brage,
Sættes paa det sorte Bræt
Fiende hver ad Danmarks Rige,
Mens sin Priis hver Dansk Idræt
Faaer af Mund og Pen tillige.

✕ *Saxe Dansker!* din Idræt
Da ei heller Rosen mister,
Hvortil du har Odelsret,
Vor Guldalders Runerister!
Værne om dit Hædersnavn
Vil Skjoldunger og Skjoldmøer,
Giælde for din Fødestavn
Alle Danevangens Øer!

✕ Hvergang om Kong *Fredegod*
Synger lydt i Skoven *Hjærne*,
Hvergang *Uffes* Heltemod
Priser Danmarks Lykke-Stjerne,
Rygtet gaaer fra Ø til Ø
Om din Pen af Svane-Vinge,
Barnefødt i *Urdas Sø*
Til ved Svanesang at klinge!

✕ Ogsaa mig paa Vuggen gav
Svane-Pen den høie *Norne*,

Spaaed mig med Saga-Stav
Rosen-Skrift imellem Torne;
Derfor som et Tvilling-Par,
Voxet ud af samme Vinge,
Nu fra *Dan* til *Valdemar*
Vore Penne sammenklinge.

198

☒ Saga-Broder! længe nok
For *Latinen* du har bødet,
Som om du af Steen og Stok
Var udsprunget og oplødet,
Som om Fru *Grammatica*
Steendød var din søde Moder,
Og din *classiske Papa*
Stokdøv Pen med Romer-Noder;

☒ Nu, saa vist, som *Danske Ord*
Rod i *Danske Øren* fæster,
Du herefter trindt i Nord
Nævnes *Saxe Runemester*;
I din *Danske Fødestavn*
Kun Gjengangere og Trolde
Dit *latinske Øgenavn*
Harne skal herefter volde.

☒ Hvad jeg alt i Ungdoms-Aar
Modig stræhde at udrette,
rones under hvide Haar
Ved dit *Navn* at oversætte,
Romer-Trolden, jettestærk,
Først tilgavn er overvundet,
Nu, da til dit *Mester-Værk*
Vi dit *Mester-Navn* har fundet.

☒ *Saxe Dansker!* gamle Ven,
Dansk selv i *Latinens* Lænker!
Runemester er kun den,
Der kan skrive, som han tænker,
Der kan tænke frit og fort,
Der kan tegne Lys og Skygger,
Der kan tegne Hvidt og Sort,
Tegne alt, hvad Ord udtrykker!

☒ Nu udfritter vi med Flid
Alle vore *tyske Giæster*,
Om de har fra »*Rødskiægs*« Tid
Mage til vor *Runemester*,
199 Som, i romersk Bast og Baand,
Reise kunde Runestene
For hver Helt i *Nordens Aand*,
For hver Fugl paa *Bøgens* Grene!

☒ Skam af dig vi fik dog kun,
Og af alle *Danske Helte*,
Sang ei længer Fugl i Lund
Liflig mellem Sund og Belte;
Havde paa de *Danske Øer*
Under *Freias* Aften-Stjerne
Fuglen meer ei Næb og Kløer
Til om Rede sin at værne.

☒ »*Unge Danmark*«, glem det ei!
Lad det spørges over Vove:
Vi har end et Fugle-Hei
I de faure *Bøge-Skove*,

Som til gamle Kæmpers Skaal,
Medens Nyt der er i Giære,
Kvæde kan vort Bjarkemaal,
Giøre Brage-Bægret Ære!